अनुतप्तःसन् आत्मानंनिंदतिद्वाभ्याम् स्वार्थस्येति अकोविदमज्ञातारम् गोखरवत् गौरिवखरइवेति ॥ १३ ॥ अधरासवंसेवमानस्य आत्मभूर्मन सिजः पुनःपुनरुद्भवत् ॥ १४॥ एवमष्टभिर्निर्वेदोनिरूपितः इदानींतस्यविवेकमाह दशभिः पुंश्चल्येति अयंभावः कर्मभिर्देवानिष्ट्वादुःखमेवप्रा प्तोऽस्मि अतःपरमेश्वरमेवभजेयमिति ॥ १५॥ परमेश्वरप्रसादंविनादेवैरुपदिष्टादपिवेदवाक्यात्मोहोननिवर्ततइत्याह बोधितस्यापीति देव्याउ र्वश्यासूक्तवाक्येनयथाऽर्थवचनेन पुरूरवोमाम्रथामाप्रतप्तोमात्वावृकासोअशिवासउक्षन् नवैस्त्रैणानिसख्यानिसंतिसालावृकाणांहृदयान्येताइ त्यनेन ॥ १६॥ पूर्वंपुंश्चल्यापहृतंचित्तमित्यादिनातस्याअपकारोऽनुस्मृतः इदानींममैवायमपराधइत्याह किमेतयेति नोऽस्माकंकामिनामेतया

स्वार्थस्याकोविदंधिङ्मांमूर्खंपंडितमानिनम्॥ योहमीश्वरतांप्राप्यस्त्रीभिर्गोखरवज्जितः ॥१३॥ सेवतोव र्षपूगान्मेउर्वश्याअधरासवम्॥ नतृप्यत्यात्मभूःकामोवह्निराहुतिभिर्यथा॥१४॥ पुंश्चल्याऽपहृतंचित्तंको ऽन्वन्योमोचितुंप्रभुः॥ आत्मारामेश्वरमृतेभगवंतमधोऽक्षजम् ॥ १५ ॥ बोधितस्यापिदेव्यामेसूक्तवाक्ये नदुर्मतेः॥ मनोगतोमहामोहोनापयात्यजितात्मनः॥१६॥ किमेतयानोऽपकृतंरज्ज्वावासर्पचेतसः॥रज्जु स्वरूपाविदुषोयोऽहंयदजितेंद्रियः॥ १७॥ क्वायंमलीमसःकायोदौर्गंध्याद्यात्मकोऽशुचिः ॥ क्वगुणाःसौम नस्याद्यात्ध्यासोविद्ययाकृतः॥१८॥पित्रोःकिंस्विन्नुभार्यायाःस्वामिनोऽग्नेःश्वगृध्रयोः॥ किमात्मनःकिं सुहृदामितियोनावसीयते॥ १९॥

किमपकृतंनकिंचिदपि यथारज्जु

स्वरूपाविदुषोरज्जुद्रष्टुःपुंसः तस्यांसर्पकल्पनयाखिद्यतोऽपिरज्ज्वाकिमपिनापकृतंतद्वत् यद्यस्माद्योऽहमेवंभूतः सएवाजितेंद्रियत्वादपराधीत्यर्थः ॥१७ ॥ ननुतथाऽपिसैवसौगंध्यप्रेमादिगुणैःसंमोहमूलमित्याशंक्यतेऽपिस्वमतिपरिकल्पिताएवेत्याह चतुर्भिः क्वायमिति मलीमसोऽतिमलिनः सुमनसांकुसुमानामिवगंधसौकुमार्यादिसौमनस्यंशोभनमनोभावोवा ॥ १८ ॥ ममत्वमपितस्मिन्परिकल्पितमेवेत्याह पित्रोःकिंस्वंकायःजनक त्वात् नुवितर्के भार्यायावाभोगप्रदत्वात् अत्रानुपयुक्तमप्येतन्न्यायतुल्यत्वादुक्तम् स्वामिनोवाऽधीनत्वात् अग्नेर्वाअंतेष्ट्यांतदाहुतित्वात् श्वगृध्रयो र्वाभक्ष्यत्वात् किंवात्मनः तत्कृतशुभाशुभभागित्वात् सुहृदांवाउपकारित्वात् एवंयोननिश्चीयते ॥ १९ ॥